

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 17 | 1. SEPTEMBER 1926 | 75. AARGANG

I SKAL SVARE FOR EDER SELV.

Af Præsident *James E. Talmage.*

I Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges tidligste Historie, da deres Medlemsantal var lille, men næppe mindre uensartet, end det er for nuværende, gav Profeten Joseph Smith et indtryksfuldt og betegnende Svar paa et simpelt Spørgsmaal. En Undersoger, der iagttog, at vor Organisation bestod af Folk fra alle Dele af Verden og repræsenterede mange Nationer med forskellige Traditioner og Skikke, fremsatte det Sporgsmaal, hvorledes Kirkens Autoriteter kunde lede og styre et saa sammenblandet Samfund. Svaret lød: »Vi lærer dem rette Principper, og de regerer sig selv.«

Denne Udtalelse er et Udtryk for det System, efter hvilket Kirken fremdeles styres i Dag. Der finder ingen som helst Tvang Sted indenfor Kirken. Som en Rettighed bør der være Frihed for alle Mennesker i deres Tilbedelse. Præstedommets Autoritet udøves kun i Retfærdighedens Aand, forenet med Barmhjertighed og Kærlighed; og ethvert Medlem har sin Frihed til at trække sig tilbage, ligesom deres Indtrædelse i Kir-

ken var frivillig. Ansvaret i begge Tilfælde hviler paa vedkommende selv.

Kirkens Sammenhold er et Spørgsmaal, hvorom der ofte gøres Bemærkninger, og er et Under for iagttagende Ikke-Medlemmer. De ser et højt organiseret Samfund, i hvilket alle Dele arbejder i Harmoni, hvor Medlemsskabet paafører Opofrelser og Opgivelse af meget, som har været dem kært; hvor virksomt Samarbejde finder Sted i en Tjeneste, hvis System kender intet til Lediggang, og dette foruden nogen som helst Tvang, kun i Bevidstheden om en personlig Pligt og en frivillig Lydighed til Kirkens Love og under en Administration, i hvilken enhver har en Stemme.

En overflødig Forklaring vises i den dybe Erkendelse af personlig Frihed. Det organiserede Præstedømme bestaar af én af Gud given Autoritet, og de Mennesker, der er Indehaver af det høje Embede, virker i dette hellige Kald i Henhold til en aabenbaret Forordning, hvilken alle Mennesker frivillig opholder. Raad gaar i Stedet for Kommando, og oplyst Lydighed raader over blindt Slaveri.

Ethvert Medlem maa have en personlig Overbevisning om Jesu Kristi Kirkes Organisation og dens guddommelige Oprettelse paa Jorden i disse de sidste Dage; uden dette er han kun Medlem af Navn. Enhver maa vide, at ingen Præst, Ældste eller Apostel kan staa imellem ham og hans Gud, for at tilgive Synd eller gøre Lettelser med Hensyn til Frelse paa nogen andens personlig Efterlevelse af Evangeliets Love og Ordinancer foreskreven af Jesus Kristus.

Embedsmændene, der fandtes i den oprindelige Kirke, Apostle, Profeter, Evangelister, Ældster, Præster og Lærere, er i Sandhed ligesaa nødvendige i Dag som i gamle Dage, og deres Hensigt er ligesaa væsentlig: »For de Helliges fuldkomne Beredelse, til en Tjenestegerning, til Kristi Legemes Opbyggelse.« (Eph. 4: 11, 12.)

Enhver maa kende for sig selv, at Jesus er Kristus, den levende Guds Søn, den opstandne Herre, hvis Navn er det eneste

Navn under Himlen, hvorved Menneskene kan opnaa Frelse. Ethvert Menneskes Overbevisning maa være ligesaa sikker som Peters, der med brændende Varme erklærede til sin Herre: »Du er Kristus, den levende Guds Søn.«

Hvorledes var Peter kommen i Besiddelse af denne Kundskab, der fremgik af disse store Ord? I Herrens Udtale, der var fuld af Forsikring og Velsignelse, gives Svaret: »Salig er du, Simon Jonas' Søn! thi Kød og Blod har ikke aabenbaret dig det, men min Fader, som er i Himlene.« (Læs Matt. 16: 13—17.)

Kilden, hvorfra Peter hentede denne Kundskab, der gjorde ham til en af de viseste Mænd, er den samme Kilde, hvorfra vor personlige Overbevisning om Sandheden maa komme; og enhver maa sikre sig denne for sig selv ved at vise Lydighed til Evangeliets Krav, saaledes som Peter havde gjort.

Vidnesbyrd om Sandheden kan ikke erholdes af den ørkesløse Person og kan heller ikke købes for Penge. Uvurderlig, som det er, er det gjort tilgængelig for alle, rige og fattige, lærd og ulærd. Betingelserne er i Korthed sammenføjet i det Svar, Mesteren gav en forundret Spørger, medens han vandrede i Kødet: »Min Lære er ikke min, men hans, som sendte mig. Dersom nogen vil gøre hans Vilje, skal han erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv.« (Joh. 7: 16, 17.)

Skrifterne er bestemte i det, der angaar Sjælenes Dom, enhver skal være ansvarlig for sine egne Gerninger eller Misgerninger, for sine personlige Synder ved Undladelse eller Udøvelse. Retfærdigheden kræver af hver Sjæl, at det frelsende Vidnesbyrd om Kristus skal blive modtaget.

Solidariteten af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er først og fremmest afhængig af Tilstedeværelsen af den personlige Forsikring om dens Ægthed hos enhver Sjæl, der tilhører Kirken; og det Baand, der holder dens Medlemmer sammen, er det fælles Vidnesbyrd, som intet Menneske kan give eller borttage.

DEN DANSKE MISSION.

Efteraars-Konferencerne vil blive afholdt som følger:

I Aalborg den 10. Oktober.

I Aarhus den 17. Oktober.

I København den 24. Oktober.

Præsidenterne i de forskellige Konferencer anmodes om i rette Tid at træffe alle fornødne Forberedelser for Afholdelsen af de med Konferencen forbundne Møder. Saavidt det er muligt, bedes Grenenes Forstandere give alle Medlemmerne af Kirken og vore fremmede Venner en personlig Indbydelse til at overvære disse Møder.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

EVANGELIETS FORKYNDELSE UDE I LANDET.

To unge Ældster i Aarhus Gren, Eugene F. Ericksen og Chas. A. Larsen, forlod Aarhus om Morgenen den 2. August ad Landevejen, der gaar i sydvestlig Retning. Efter at have kort en Timestid paa deres Cykler, tog de en Sidevej og begyndte at forkynde Evangeliet fra Hus til Hus til hvem, der vilde høre dem. De havde mange interessante Samtaler i Løbet af Dagen og uddelte adskillige Skrifter. Henimod Kl. 7 kom de til en venligsindet Kvinde, der bespiste dem. Hele Aftenen søgte de Nattely uden Held; men ved Tiden omkring Kl. 10 kom de ind til Byens Smed, og skønt han ikke var interesseret i deres Forkyndelse, blev de tilbudt Spise, og da der ikke var Sengeplads i Huset, maatte de tage til Takke med et Leje i en nærliggende Høstak.

Næste Dag fortsatte de med Forkyndelsen og blev vel modtaget. Flere Steder fik de Spise, men maatte tage Nattely paa et Høloft. Om Morgenen spiste de Frokost hos Folkene, og saavel Manden som Hustruen var meget venlige imod dem og bød dem komme igen.

De næste to Dage forløb paa lignende Maade. Hvorvel de traf adskillige, som var bitter og uvenlige imod dem, saa mødte de mange venlige Mennesker paa denne fire Dages Tur. De havde 79 evangeliske Samtaler, uddelte 550 Skrifter og 1 Mormons Bog. De unge Mænd anerkender, at Herren var med dem i deres Arbejde, og de haaber, at deres Vidnesbyrd en Gang i Tiden maa bære Frugt.

DEN NORSKE MISSION.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Ældste Marius A. J. Hall fra Salt Lake City ankom med S/S »Hellig Olav« den 1. August.

Ældste Hall er beskikket til at arbejde i Oslo Konference.

DAAB.

Haugesund Gren. Følgende blev indlemmet i Kirken ved Daab den 7. August: Arnold Konrade Groseth og Bjarne Martin Groseth.

M. Christopherson,
missionspræsident.

PRÆSIDENT OG SØSTER TALMAGES BESØK I NORGE.

Onsdag den 21. juli ankom James E. Talmage, præsident over den europæiske misjon, og soster May Booth Talmage, præsident over de kvindelige hjælpeforeninger i Europa, til Oslo for at avlægge den norske misjon et besok, efter en tur gjennem Holland, Danmark og Sverige. Samme aften avholdt unge mænd og kvinders utdannelsesforening sit vanlige mote og hadde da den glæde at lytte til præsident og søster Talmage, der begge fremkom med mange interessante lærdomme. Soster Talmage har virket som en av de ledende i unge kvinders utdannelsesforening i Utah i over 30 aar og er meget interesseret i dette arbeide.

Da de blev her i byen nogen dage, fik de anledning til at bese byens forskjellige severdigheter, og misjonspræsident Christopherson tok sine gjester med til Holmenkollen, hvor man har en udmerket utsikt over byen.

Lørdag aften, den 24., avholdtes en fest til minde om de første pionærer, der ankom til Saltsjødalen den 24. juli 1847. Et udmerket program blev utført, og præsident og søster Talmage talte begge om disse minderike tider, da vort folk kom til Utah, som dengang bare var en ørken. Præsident Christopherson talte ogsaa lidt om de indtryk, han hadde hat av de helliges fremgang i bjergenes dale.

Søndag morgen kl. ½11 avholdtes søndagsskole som vanlig, og et godt program blev utført. Præsident Talmage uttalte blandt andet, at det var skjelden at lytte til saa stort musikalsk program i en søndagsskole. Søster Talmage uttalte sin store glæde ved at kunne møtes med de smaa, da hun selv for endel aar siden virket som søndagsskolelærerinde.

Om eftermiddagen kl. 2 avholdtes et møte for medlemmer, især deleshet for præstedømmet og den kvindelige hjælpeforening. Præsident Talmage omtalte det store arbeide, der utføres av vore kvinder, og sa, at de mænd, der kommer ind i kirken, lærer at respektere kvinden. Sa ogsaa, at Frelseren æret og respekterte kvinden, og det var til en kvinde, han først aabenbaret sig efter sin opstandelse, og at det var en kvinde, der bragte det første budskap om hans opstandelse til apostlene. Søster Talmage frembragte en hilsen fra de kvindelige hjælpeforeningers præsident i Utah, søster Clarissa S. Williams, og talte likeledes om kvindernes store opgaver.

Kl. 7 aften avholdtes et stort møte, og lokalet var fyldt av interesserte tilhørere. Endel søskende fra de andre grener var ogsaa kommet tilstede. Præsident Talmage talte meget klart og tydeligt over de forskjellige evangelieutdelinger, og hvor ofte menneskeslekten har nedsunket i vantro. Søster Talmage uttalte ogsaa sin glæde over at være et medlem av denne kirke. Præsident Martin Christopherson talte en tid til slutning om, hvorledes han blev overbevist om evangeliets sandhet.

Mandag formiddag, den 26., avholdtes et møte for missionærerne, der alle fik anledning til at uttale sine følelser, hvorefter præsident Talmage og søster Talmage samt præsident Christopherson gav mange gode raad og formaninger.

Tirsdag morgen den 27. reiste præsident Talmage, soster Talmage, præsident Christopherson og søster Borghild Nielsen til Trondhjem, hvortil de ankom kl. ½11 om aftenen. Her modtes de paa stationen av missionærerne. Onsdag eftermiddag avholdtes et møte for missionærerne, og mange gode raad blev illustrerende fremsat av præsident Talmage, og søster Talmage gav ogsaa nogen gode lærdomme, tillikemed præsident Christopherson.

Samme aften kl. 8 avholdtes et godt besokt møte, hvor præsident og søster Talmage fik anledning til at tale til de hellige i denne gren. Søster Talmage omtalte kvindeforeningens opgaver og anmodet søstrene om at leve deres religion og ønsket, at evangeliet ville bringe dem en likesaa stor lykke, som det hadde bragt hende. Præsident Talmage talte derefter over Kristi anden tilkommelse, hvad det menes med »verdens ende«, og opfordret de hellige til at takke deres Gud for det gode budskap, der er kommet til os, og bar sit vidnesbyrd om, at dette er de »siste dage«.

Præsident Christopherson talte lidt til slutning og henvendte især sine ord til brødrene, der bar det hellige præstedømme.

Der var ca. 70 tilstede.

Torsdag den 29. avreiste præsident og søster Talmage og præsident Christopherson til Narvik, hvortil de ankom søndag eftermiddag den 1. august kl. 2. De hadde en meget interessant reise mellem høie fjeld og oer, og ofte meget trange fjorder. De blev her mødt paa bryggen av ældste Hyrum L. Jensen og forstander Emil Evensen og andre. Kl. 4 avholdtes et møte og likeledes kl. 8 aften i et leiet lokale, der var fyldt av interesserte tilhørere, og de tilreisende hadde her anledning til at fremlægge evangeliets principper, hvilket blev gjort paa en tydelig og let forstaaelig maate.

Næste dag avla de et besøk hos redaktøren for Narviks avis »Fremover«. Han hadde skrevet en liten artikkel i sit blad og averteret møtet og mottok dem meget venlig. Senere blev et møte for de hellige avholdt i forstander Evensens hjem, og atter kl. 8 avholdtes et møte, der ogsaa var godt besøkt. De hellige, der bor heroppe saa langt mot nord og saa isoleret fra de øvrige søskende i landet, var meget opmuntret og taknemmelige over dette besøk, og deres følelser i saa henseende var let at mærke ved avskeden.

De ankom tilbake til Trondhjem torsdag morgen den 5. aug. og blev her mødt av ældsterne og hadde derefter frokost og middag serveret i missionærernes hjem, hvilket bekostedes av den kvindelige hjælpeforening. Kl. 6 samme aften reiste de videre til Bergen. I Aalesund laa baaten ca. 2 timer, og endel av denne tid blev benyttet til at besøke brøder Niels Andersen, der førhen var forstander for denne gren, men den er nu foreløbig nedlagt, da saa mange av søskende har reist derfra, og der er kun meget faa tilbake.

Tidlig lørdag morgen, den 7. aug., ankom de til Bergen, og trods den tidlige morgentime, kl. 5, var dog allikevel missionærerne og endel av de hellige mødt frem for at byde de besøkende velkommen. Disse gik ikke iland før kl. ½8, og ved 8 tiden kom to av søstrene fra den kvindelige hjælpeforening og beredte frokost og senere middag, og de fortsatte med deres tjenester de dage, de opholdt sig i Bergen. Lidt senere paa formiddagen gik de alle ut for bese byen og reiste med den berømte Fløibane, der gaar næsten ret op fjeldet i en længde av 850 m., og heroppe ligger da endestationen 300 m i høide over byen. Herfra har man en herlig utsikt over byen, som paa denne tid var i sit smukkeste flor.

Samme aften avholdtes et præstedømsmøte, og brødrene blev her opbygget ved at lytte til de udmerkede lærdomme, givne av præsident Talmage og præsident Christopherson.

Søndag morgen avholdtes den vanlige søndagsskole, og et godt program blev utført av barnene, og præsident og søster

Talmage fik ogsaa her en anledning at fremkomme med sine opmuntrende og belærende bemærkninger.

Kl. 3 avholdtes et møte for missionærerne. Præsident Talmage fremholdt her nødvendigheten av at avholde saadanne møter og opmuntret brødrene til fortsat virke, om de end ikke straks saa frukterne av deres bestræpelser.

Samme aften kl. 7 blev et godt besøkt møte avholdt. Konferencepræsident Harald Sørensen talte først over sin omvendelse til evangeliet og bar sit vidnesbyrd om, at vore missionærer av egen fri vilje gaar ut i verden for at forkynde evangeliet uten løn for samme.

Præsident Talmage talte derefter. Han sa til at begynde med, at muligens vil vi alle en dag tale det samme sprog. I henhold hertil gav han en illustrerende forklaring over, at det ikke ville være vist av os at forkaste alle de ting, vi ikke kan forstaa. Med hensyn til daaben, saa skulle vi være villige til at motta samme, fordi det er en befaling fra Herren og den eneste maate, hvorpaa vi kan komme ind i Guds rike, omendskjondt vi muligens ikke kan forstaa, hvorfor dette er nødvendig. Han omtalte likeledes, hvorledes menneskene levet i mørke i begyndelsen av det 19. aarhundrede, indtil profeten Joseph Smith kom frem med den sande kundskap om Gud. Bar sit vidnesbyrd om, at Kristi komme er nær, og anmodet de hellige til at være beredte.

Søster Talmage talte derefter over de mange velsignelser, der er kommet til os formedelst de aabenbaringer, som profeten Joseph Smith mottok. Omtalte, hvor stor betydning dette har hat for mange hjem, for mænd og kvinder, der har forbedret deres liv og avlagt mange daarlige vaner.

Præsident Christopherson talte derefter. Han omtalte sin omvendelse til evangeliet, og at det hadde været av stor betydning for ham i livet, at han fik overbevisningen om det sande evangelium. Bar sit vidnesbyrd om, at profetien: »Ørkenen skal blomstre som en rose«, er gaat i opfyldelse, og uttalte sin store glæde over at ha sit hjem blandt Guds folk. (Der var 160 tilstede.)

Mandag aften, den 9., hadde den kvindelige hjælpeforening sit møte kl. 8. Søster Sina Gundersen, præsident over denne forening i Bergen, uttalte sin store glæde over at ha præsident og søster Talmage tilstede ved deres møte. Søster Talmage talte derefter over denne forenings store opgave, at profeten Joseph Smith organiserte denne forening baade for at hjælpe de syke og trængende og likeledes for at hjælpe til med at forbedre sine medmenneskers liv og levemaate. Denne forening tæller nu omtrent seksti tusin medlemmer hele verden over, og dersom alle disse medlemmer ville forbedre sit eget liv og likeledes sine nærmestes, hvor gode ville da ikke vore samfund bli.

Præsident Talmage talte derefter. Han sa, at det er sagt, at man kan bedømme en nasjons kultur fra den maate, hvorpaa mændene betrakter kvinden, og sa, at kvinden indtar en fremtrædende plads i vor kirke. Han gav kvinderne det raad, at de burde søke at være kvinder saa meget som mulig og ikke prøve at ligne mænd. Han sa, at dersom kvinden vil ligne manden, er der ingen, som nekter hende det, men sa videre, at en god, opriktig kvinde er tiltrækkende for manden, og i det næste liv vil kvindens skjønhet ikke bare bestaa i det ydre, men ogsaa av deres rene vandel og opriktighet. Sa at profeten Joseph Smith organiserte denne forening av kvinder for at fremme dyd og moral blandt menneskene, og at der fordres den samme moral av mænd saavel som av kvinder, og han opfordret de hellige til at leve deres liv i renhet, thi, sa han, det er bedre at dø end at plette sit liv, men har vi gjort det, lat os omvende os uten ophold.

Præsident Christopherson uttalte ogsaa nogen ord med hensyn til kvindernes store og opofrende arbeide og takket søstrene for deres bestræpelser for at gjøre det saa behagelig for dem, mens de hadde været der i byen.

Konferencepræsident Harald Sørensen stod derefter frem og takket præsident og søster Talmage for deres besøk og for de mange storartede lærdomme, de har mottat fra dem. Søster

Sina Gundersen takket ogsaa for besøket og sa, at alt, de hadde gjort, var gjort med glæde og i kjærlighet til Herrens tjenere, thi »uten kjærlighet er der ingen velsignelse«.

Tirsdag den 10. aug. forlot præsident og søster Talmage vort land og efterlot sig mange opmuntringer og behagelige minder. Deres besøk har været til stor fordel for vort folk, og maa alle, der har lyttet til deres raad og formaninger, gjøre bruk av samme i deres daglige liv, og haaper at den fremgang, de saa ihærdig kjæmper for, vil opnaaes.

Borghild Nielsen,
missionssekretær.

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 256.)

EVIGHEDSPRINCIPPET.

De Begreber, der er nødvendige for en logisk Tænkevirksomhed, tilhører Evangeliet, lige saa vel som de tilhører Videnskaben; thi en tilfredsstillende Livsfilosofi maa baseres paa al den Kundskab, Mennesket kender til.

Al Kundskab, Grundlaget. Evangeliet, den vigtigste Kundskab, maa indbefatte alle Videnskaber. Begrebet om Tid og Rum er lige saa nødvendig i Teologien som i Naturvidenskaben eller i nogen som helst anden Gren af menneskelig Tænkning. Evangeliet gør dog ikke Fordring paa at sidde inde med den højeste Kundskab om Tid og Rum eller andre fundamentale Naturbegreber. Nej, det er i Regelen tilladt Mennesket paa egen Haand at udgranske Universets Sandheder og organisere dem til Tankesystemer, som Mennesket fordelagtigt kan befatte sig med. Kun naar det er absolut nødvendigt, meddeles der Mennesket Kundskab direkte, gennem en højere Intelligens. For Resten findes der i Universet utallige Fænomener, der ikke kan forklares ved menneskelig Visdom, paa det Trin, den for nærværende befinder sig paa. Evan-

geliets mærkelige Særkende er, at netop det er Noglen til den endelige Livsfilosofi. Evangeliet er Universets fuldkomne Livsplan i store Træk; og Mennesket kan for evig beskæftige sig med at udarbejde og udvikle enhver Gren af denne store, universale Plan, henhorende til Menneskets Liv, uden dog at kræve nogen Udvidelse af det oprindelige Omrids, fordi Planen er fuldstændig.

Evigt Grundstof. Den sorgeligste Egenskab ved Menneskers selvlavede Religioner er deres Mangel paa Sikkerhed. Et Menneske opstiller én Teologi, et andet én, der er aldeles forskellig fra denne; og Mennesker flokker sig her og dér og antager den Teologi, der for Øjeblikket lader til at hue dem bedst, uden at være i Besiddelse af en indre Overbevisning om, at den Teologi, de endelig antager, er ubetinget det eneste sande Tankesystem. Alligevel er dette, logisk set, en Taabelighed — thi enten er Huset rodt eller ikke rodt; Kæppen er enten lige eller ikke lige; altsaa: Enten har man Sandheden eller blot en Efterligning af denne. To forskellige Sandheder kan ikke harmonere med hinanden vedrørende den samme Ting. Livets Filosofi maa hvile paa urokkelig Sandhed. Det, der er sandt, maa altid blive sandt, endskønt Anvendelsen deraf kan betydelig forandres fra Tid til anden, Generation efter Generation. Uden Tvivl er det netop Mangelen af en saadan fundamental Vished, der ansporer Menneskene til fornyet Søgen for om mulig at finde en tilfredsstillende Religion, eller som i modsat Fald driver dem bort fra deres gamle Teologi.

Jesu Kristi Evangelium er klarligen et System, der er grundlagt paa uforanderlige Grundsætninger. Dets Lærdomme beror paa bevislige Sandheder, der ligger til Grund for al sund og antagelig Tænkning. For Eksempel: I Forbindelse med Tilværelsen af Tid og Rum indrømmer Evangeliet ogsaa, som én af Teologiens Hjornestene, Tilværelsen af Grundstofferne. Uden Stof havde Menneskeaanden intet at virke med, og Tilværelsen af Grundstoffet bliver derfor en af Evangeliets Grundsætninger. Det er Menneskets Pligt at gore sig bekendt

med Stoffet i alle dets Former, saa vidt som det er muligt, for derved at tilvejebringe en Grundvold, hvorpaa Menneskets tænkende Sjæl kan bygge og tiltage i Styrke.

Evangeliet hævder paa det bestemteste Begrebet om et materielt Univers. Den uholdbare Forestilling, ja, ligefremme Selvmodsigelse om, at noget kan forekomme baade i en materiel og en umateriel Tilstand, har bragt intelligente Mennesker i stor Forlegenhed. Denne utænkelige Synsmaade er bleven anvendt som Grundlag for Læresætninger angaaende Gud og Mennesket og har i mange Tilfælde forvoldt en fuldstændig Begrebforvirring. Evangeliet gaar ud fra den naturlige Opfattelse, som ogsaa støttes af al menneskelig Erfaring, at Stoffet forekommer i mange Skikkelser: nogle synlige, andre derimod usynlige; og atter andre, der aldeles ikke kan opdages ved Hjælp af menneskelige Sanser. I al Korthed: Der findes ikke noget saadant som umaterielt Stof; men nogle af Materiens Ytringer er af en langt finere Beskaffenhed end andre. Videnskaben hævder, at Lys, Hede og andre lignende Naturkræfter forplanter sig igennem et yderst fint Stof — Ætheren, som det kaldes, hvis nærmere Undersøgelse ligger udenfor Menneskets Sansers Rækkevidde. — Materie, eller Grundstoffet, saaledes som det almindeligvis er kendt, og Æther — denne finere Form af Materie — er faktisk meget almindelige videnskabelige Begreber. Det materielle i Universet kan vise sig i forskellige Former eller Skikkelser; men umiddelbart kender Mennesket blot den Form, hvorunder Stoffet gør sig gældende i vort daglige Liv.

Det universale Grundstof er uforgængeligt. Stoffet eller Elementerne er evige, det vil sige evigvarende. Det vides ikke med Bestemthed, hvorvidt de forskellige Former kan blive omdannet, den ene til den anden — eller den ene til at indtage den andens Plads. Men i hvert Fald vilde en saadan Omdannelse aldeles ingen Forandring gøre i Stoffets samlede Masse. Gud, den højeste Magt, kan ikke paa nogen tænkelig Maade frembringe Grundstof; han kan blot organisere og om-

forme det. Ejheller kan han tilintetgøre Grundstoffet. Gud er Mesteren, fordi Han, formedelst den store Kundskab, han er i Besiddelse af, véd, hvorledes han skal bruge de allerede eksisterende Elementer, for af dem at skabe eller frembringe hvad som helst, han finder for godt. Den Læresætning, at Gud skabte Jorden eller Mennesket af Intet, bliver saaledes en aabenbar Urimelighed. Men Lærdommen angaaende Grundstoffets eller de oprindelige Elementers Uforgængelighed gør mange teologiske Fornuftslutninger mulige, som ellers vilde have været umulige.

Hvad Stoffet i Virkeligheden bestaar af, er ikke i og for sig et Emne af nogen særdeles stor Betydning i praktisk Religion. Gennem Menneskets langsomme, mojsommelige Søgen efter Sandheden vil Grundstoffernes egentlige Natur lidt efter lidt aabenbares. Hvad enten denne skulde vise sig at være en selvstændig Enhed eller én af Universalkraftens Ytringsformer, har intet at betyde, hvad Evangeliet angaar. At Grundstofferne, Elementerne — af hvad Natur de end er — er evige, er imidlertid et Princip af uvurderlig, teologisk Værdi; thi det giver os en Grundvold for rigtige Fornuftslutninger.

Evig Energi. Lige meget hvor eller i hvilken Form det findes, besidder Stoffet altid Energi. Det er ofte sagt, at kun Elementerne i Bevægelse kan gøre Indtryk paa Menneskets Sind. Selv om det var muligt at tænke sig noget saadant, som Elementer uden Bevægelse, vilde dette Fænomen være ubegribeligt for Mennesket med de Sindsevner, det for nærværende raader over. Stof er altid forbundet med Energi og Energi med Stof. Det er ikke muligt paa nogen tænkelig Maade at skille dem ad. Om den ene kun er Ytring af den anden, saaledes at det altsammen er Stof eller altsammen Energi, eller om de er selvstændige Enheder, vides ikke. Al fornuftmæssig Tænkning maa dog erkende, at Energi eksisterer gennem hele Universet.

Energi ytrer sig paa mange Maader, saasom ved Hede, Lys, Elektricitet, Magnetisme og Tyngdeloven samt, ifølge Evan-

geliet, gennem de aandelige Kræfter. Disse Energiens forskellige Former lader til at kunne forvandles fra det ene til det andet; hvilket beviser, at der eksisterer en Universalkraft, af hvilken alle andre Kræfter er Ytringer. Spørgsmaalet vedrørende Energien vil muligvis blive gradvis besvaret, eftersom Menneskets Kundskab udvides.

Imidlertid er det en Kendsgerning, at baade Evangeliet og Videnskaben bekræfter, at Universets Energi er uforgængelig — den kan ikke ødelægges. Den kan forandres, saasom fra Hede til Lys, fra Lys til Elektricitet, fra Elektricitet til Magnetisme — fra en hvilken som helst Kraftytring til en anden — men tilintetgøres kan den ikke. Energien kan lige saa lidt som Stoffet have haft en Begyndelse og kan derfor ikke have en Ende. Gud, der er i Besiddelse af ubegrænset Kundskab angaaende Universet, kan bruge Energien til sine Hensigters Opnaaelse; men han kan ikke hverken skabe eller tilintetgore den. Uformindsket, stedse virkende, altomfattende Energi vil være til gennem al Evighed.

Universal Intelligens. Paa ét vigtigt Punkt gaar dog Evangeliet videre, end hvad den moderne Videnskab lærer. Evangeliet lærer os nemlig, at, forenet med den universale Energi, der levendegor det universale Grundstof, og som muligvis er ét med dette, er der universal Intelligens, en Kraft, der optræder, hvor som helst Stof og Energi eksisterer, hvilket er overalt. Universets Kræfter virker ikke i Blinde; men de er Udtryk for en universal Intelligens. Det kan selvfolgelig ikke siges, at ethvert Fnug eller Gran er i Besiddelse af Intelligens; ejheller er dette af nogen Betydning. Hvad der hovedsagelig bør tages i Betragtning, er dette: Eftersom Intelligens er allestedsnærværende, er alle Naturens Fænomener, fra de simpleste til det mest indviklede, Intelligensens Frembringelse. Vi kunde endog tænke os Muligheden af, at Energi blot er Intelligens, og at Stof og Intelligens, i Stedet for Stof og Energi, er Universets to Grundenheder.

Evig Intelligens. Overalt i Universet findes der, foruden det

uforgængelige Grundstof, tillige evigvarende Energi og universal Intelligens, der opfylder hele Verdesrummet.

»Mennesket var ogsaa i Begyndelsen hos Gud.« Den Læresætning, at Mennesket er et evigt Væsen, lader Tanken skimte ubeskrivelige Muligheder. Mennesket, evig i sin Natur, levede et personligt Liv førend Jordelivets Begyndelse, og det vil vedblivende føre en personlig Tilværelse herefter.

Det evige Slægtskabsforhold. Naturens Fænomener hidrører fra Stoffets, Kraftens og Intelligensens gensidige Indvirkning paa hinanden. Disse fundamentale Elementer virker stedse paa hverandre for at frembringe en Uendelighed af Variationer i Universets Foreteelser. Men der er ikke Uorden i Verdensrummet. Universet er intet Kaos. Tværtimod, saa vidt man véd, raader der alle Vegne i Universet den mest fuldstændige Orden. Dette kommer af, at Naturen er underkastet den store og ubetingede Lov om Aarsag og Virkning. Dersom Energien paa én eller anden Maade indvirker paa Stoffet, opnaas derved et bestemt Resultat. Lignende Aarsager vil altid under lignende Omstændigheder have en lignende Virkning. Med andre Ord, visse bestemte Aarsager maa absolut have et vist, bestemt Udfald til Følge. Denne Lov er Grundvolden, hvorpaa hele Naturens Orden hviler og er afhængig af. Der blev en Lov uigenkaldelig fastsat i Himmelen, ifølge hvilken alle Velsignelser er forjættede; og det er kun ved Lydighed til denne Lov, at nogen som helst Velsignelse kan erholdes.

(Fortsættes.)

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).